

Риби

Віктор Неборак

холоднокровні істоти
доживають у нашій ванні
останні дні
їх продовгуваті гнучкі
тіла закінчуються прозорими хвостами
їх очі дивляться як будуть дивитися і
з відрізаних голів

вони існують завдяки повітрю отриманому з води
відокремлені стіною від моєї кімнати
і ще стіною від листопаду і туману
вулиць будинків автомобілів
усіх тих предметів серед яких звик жити я

для них важлива вода і їжа
можливо зміна освітлення
для них не важливо що вона досягається
завдяки сонцю чи там вимикачу

для них важлива вода і їжа
можливо передчуття смерті
для них не важливо у яких родинних зв'язках
перебувають рухливі продовгуваті плями

ось так

їхні тіла тріпотітимуть на підлозі
чорні удари сплющують їх мізковиння
їхні нутрощі будуть старанно вибрані
і разом з лускою відправляться на смітник

жива риба перетвориться на заливну і смажену
а голови підуть на юшку

цей випадок не винятковий
цим займається все людство
кровоточать рибні заводи

дехто пише про це вірші
малює це знімає про це фільми
і примовляє смачного

і позирають на землю німотні риб'ячі душі